
Beslag uitkeringen personen in flexibele schil 2006-2014

datum	1 juli 2016
aan	Ministerie van Sociale Zaken & Werkgelegenheid
van	Siemen van der Werff, Lennart Kroon & Arjan Heyma (SEO Economisch Onderzoek)
Rapportnummer	2016-46

Inleiding

Onderhavige notitie presenteert een geactualiseerd overzicht van het beslag op de sociale zekerheid door flexibele werknemers in vergelijking tot vaste werknemers. Hiermee is het een vervolg op eerder onderzoek van Heyma en Van der Werff (2013).¹ Daaruit bleek dat werknemers in de flexibele schil van de arbeidsmarkt een hoger beroep op de sociale zekerheid doen. Het gaat hierbij om een hoger beslag op de WW, op de bijstand en op de ziektewet. Aan de andere kant doen deze werknemers wel minder een beslag op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen. Destijds bevatte het onderzoek gegevens tot en met 2010. Inmiddels is dezelfde data beschikbaar voor de periode tot en met 2014.

Onder tijdelijke en flexibele banen worden alle banen beschouwd zonder contract voor onbepaalde tijd, zonder vaste werkgever (uitzendkrachten), zonder vaste uren (oproepkrachten) en zonder een vast aantal uren (nulurencontracten). Het aantal tijdelijke en flexibele banen is gebaseerd op het Sociaal Statistisch Bestand (SSB) van het CBS, dat gebruikmaakt van registratiebestanden, zoals de Polisadministratie en inkomstenbelastingaangiftes. Aan de hand van informatie uit het SSB-baanmerkenbestand en van gekoppelde informatie uit de bestanden van de Polisadministratie, is bepaald of een baan tijdelijk of flexibel is. Een baan is gedefinieerd als tijdelijk of flexibel als aan één van de volgende voorwaarden is voldaan:

- de contractvorm van de baan is geregistreerd als ‘contract voor bepaalde tijd’, onbekend is of daarbij sprake is van uitzicht op een contract voor onbepaalde tijd (vast dienstverband);
- de baan is geregistreerd als oproep-, uitzend-, of flexbaan;
- de duur van een voltooide baan is maximaal 2 maanden, ook als de baan staat geregistreerd als ‘contract voor onbepaald tijd’.

Het blijkt dat een substantieel aantal banen in de Polisadministratie staat geregistreerd als contract voor onbepaalde tijd, terwijl deze slechts enkele maanden duren. Mogelijk is in die gevallen sprake van een foutieve registratie, maar ook als de registratie correct is kan bij zulke korte contracten niet

¹ Heyma, A., Van der Werff, S. (2013). De sociaaleconomische situatie van langdurig flexibele werknemers (pp. 55-63). SEO-rapport nr. 2013-09, Amsterdam: SEO Economisch Onderzoek.

echt gesproken worden van een vaste arbeidsrelatie. Om die reden worden deze banen ook beschouwd als tijdelijke of flexibele banen.

In lijn met het eerdere onderzoek is een afgebakende periode in de flexibele schil van de arbeidsmarkt gedefinieerd als een periode waarin een persoon:

- start met een tijdelijke of flexibele baan die minimaal een maand duurt en waardoor hij of zij ten minste 1 uur per week werkt;²
- geen arbeidscontract heeft voor onbepaalde duur voor ten minste 1 uur per week;
- eventueel meerdere tijdelijke of flexibele banen heeft, tegelijk of achter elkaar;
- eventueel een WW-, bijstands-, ziektewet- of arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt, zolang die korter duurt dan een jaar na beëindiging van de laatste tijdelijke of flexibele baan waarmee hij of zij ten minste 1 uur per week werkte;
- eventueel geregistreerd staat als zelfstandig ondernemer met hooguit 1 werknemer (op jaarbasis);
- eventueel (substantiële) inkomsten ontvangt uit andere vormen van arbeid, zoals freelance werk (op jaarbasis);
- niet langer dan drie maanden achtereen inactief is, d.w.z. zonder dienstverbanden van in totaal minstens 1 uur per week, zonder WW-, bijstands-, ziektewet-, of arbeidsongeschiktheidsuitkering, niet actief is als zelfstandig ondernemer met hooguit één werknemer, en geen (substantiële) inkomsten ontvangt uit andere vormen van arbeid.

Er is hierbij sprake van uitstroom uit de flexibele schil wanneer men langer dan drie maanden niet heeft gewerkt en ook geen uitkering heeft ontvangen, of langer dan een jaar afhankelijk wordt van een uitkering, of een vast dienstverband aanvangt. In die gevallen wordt het moment waarop het laatste tijdelijke of flexibele dienstverband is beëindigd als het moment van uitstroom uit de flexibele schil opgevat. De grens van een jaar is gekozen in overeenstemming met de definitie van langdurige uitkeringsafhankelijkheid zoals gehanteerd door UWV en CBS. Een uitkeringsperiode kan bestaan uit opeenvolgende periodes van verschillende uitkeringsvormen die op zichzelf korter dan één jaar duren, zoals een korte WW-uitkering die overgaat in een bijstandsuitkering. Voor terugtrekking van de arbeidsmarkt, bijvoorbeeld voor het volgen van een opleiding of als gevolg van (vervroegde) pensionering, wordt een grens gehanteerd van drie maanden op empirische gronden: perioden van inactiviteit tussen twee flexibele of tijdelijke banen duren vaak slechts enkele maanden. Verder worden alleen perioden in de flexibele schil beschouwd die beginnen nadat een persoon klaar is met het volgen van voltijd onderwijs. Dit voorkomt dat voltijd studenten worden meegenomen die vaak een tijdelijke of flexibele baan hebben naast hun opleiding. Van studenten in deeltijd of duaal onderwijs worden wel alle tijdelijke en flexibele banen tijdens de opleiding meegenomen.

Binnen de groep met flexibele werknemers is een onderscheid gemaakt naar langdurig en kortdurend verblijf in de flexibele schil. Een werknemer is langdurig flexibel indien deze persoon meer dan drie jaar in de flexibele schil verblijft. Flexibele werknemers korter dan drie jaar in de flexibele

² In Heyma en Van der Werff (2013) werd een grens van 12 uur gehanteerd.

schil verblijven worden als kortdurend flexibel getypeerd. Deze grens van drie jaar is niet willekeurig. Tot 1 januari 2015 was dit de termijn waarbinnen een werkgever een werknemer tijdelijke contracten kon aanbieden. Na deze drie jaar moest de werkgever een vast contract aanbieden (of de samenwerking stoppen). De groep met kortdurend flexibele werknemers zal daarom deels bestaan uit starters op de arbeidsmarkt met een tijdelijk contract. Aangezien dit onderzoek data vanaf 2006 tot en met 2014 gebruikt, kan voor personen in de flexibele schil vanaf 2009 worden geïdentificeerd of deze kortdurend of langdurig in de flexibele schil verblijft. Per 1 januari 2015 is de grens van drie jaar voor vaste contracten naar twee jaar verlaagd maar omdat gebruik is gemaakt van data tot en met 2014 is de grens van drie jaar tussen lang- en kortdurend verblijf in de flexibele schil gebruikt.

De gebruikte microdata van het CBS bevatten naast informatie over banen ook data met betrekking tot sociale zekerheid, op individueel niveau. De data onderscheiden vier type uitkeringen, de werkloosheidsuitkering (WW), de arbeidsongeschiktheidsuitkering (AO), de bijstandsuitkering (WWB) en overige uitkeringen. Deze overige uitkeringenpost is grotendeels (maar niet uitsluitend) opgebouwd uit wachtgeld en ziekte-uitkeringen.³ Deze combinatie van uitkeringen maakt het lastig om verklaringen te geven voor de cijfers die betrekking hebben tot overige uitkeringen. Op het terrein van arbeidsongeschiktheid zijn tijdens de analyseperiode een aantal wijzigingen doorgevoerd. Zo is per december 2005 de WAO (Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering) overgegaan in de WIA (Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen). Personen die in de oude regeling zaten zijn niet ingestroomd in de nieuwe regeling. Dit betekent dat aan het begin van de analyseperiode (2006) nog een relatief groot deel van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen bestond uit mensen met een WAO-uitkering. Daarnaast is in 2010 de Wajong (Wet werk en arbeidsondersteuning jonggehandicapten) hervormd. Ook de bijstand heeft in de analyseperiode enkele wijzigingen ondergaan. Tussen 2009 en 2012 was de Wet investeren in jongeren (WIJ) van kracht. Deze wet had tot doel om te voorkomen dat jongeren na hun achttiende zonder diploma met een bijstandsuitkering thuis zouden komen te zitten. Bovenstaande is overigens geen uitputtend overzicht van de wijzigingen in de uitkeringen tijdens de analyseperiode.

Het totale beslag op een uitkering kan ontleed worden in drie onderdelen. Dit zijn de instroomfrequentie, de uitkeringsduur en het uitkeringsbedrag. Deze onderdelen worden in deze notitie afzonderlijk belicht, zodat inzicht kan worden verschaft in het verschil in het totale beslag op sociale zekerheid tussen vaste en flexibele werknemers.

Instreamfrequentie

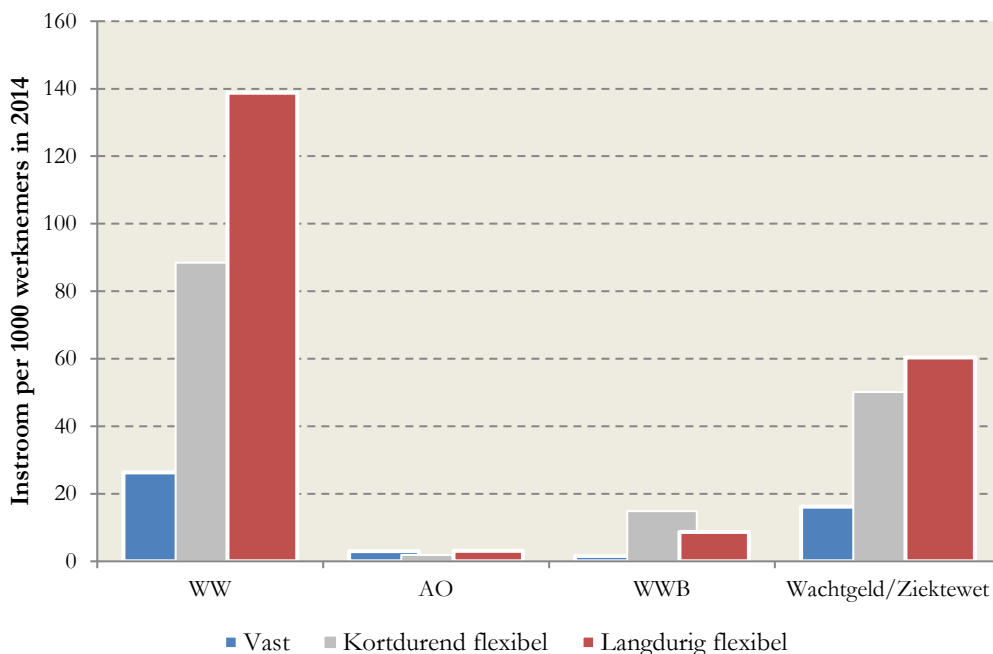
Als maat voor de instroomfrequentie is het aantal nieuwe uitkeringen per 1000 actieve werknemers genomen. Figuur 1 laat deze instroomfrequenties in 2014 zien voor de vier onderscheiden soorten uitkeringen. Voor alle soorten uitkeringen is de instroom van flexibele werknemers hoger dan de instroom van vaste werknemers. De instroomfrequentie in de WW is voor langdurig flexibele werk-

³ Volgens de beschrijving van het CBS bestaan overige uitkeringen uit uitkeringen die geregistreerd staan in de Polisadministratie maar niet zijn opgenomen in de AO-, bijstand-, ANW-, AOW-, of overige pensioen-uitkeringen.

nemers bijvoorbeeld ruim vijf keer zo groot als voor vaste werknemers. Langdurig flexibele werknemers stromen ook vaker in uitkeringen dan kortdurend flexibele werknemers, met uitzondering van de bijstand. Relatief gezien is de instroom in de WW en de overige uitkeringen (wachtgeld/ziektewet) het hoogst. Dit geldt zowel voor vaste als flexibele werknemers.

Instroom in de AO en de bijstand is relatief beperkt. Alleen kortdurend flexibele werknemers stromen nog relatief vaak in de bijstand (1,5 procent in 2014). De instroom in de AO is voor de drie onderscheiden groepen werknemers minder dan 0,3 procent. Voor vaste werknemers betekent een instroom in een overige uitkering vermoedelijk instroom in een wachtgeldregeling, voor flexibele werknemers betekent dit een instroom in de ziektewet. De ziektewet is immers bedoeld voor flexibele werknemers terwijl mensen die aanspraak kunnen maken op een wachtgeldregeling in de meeste gevallen uit een vast dienstverband komen.

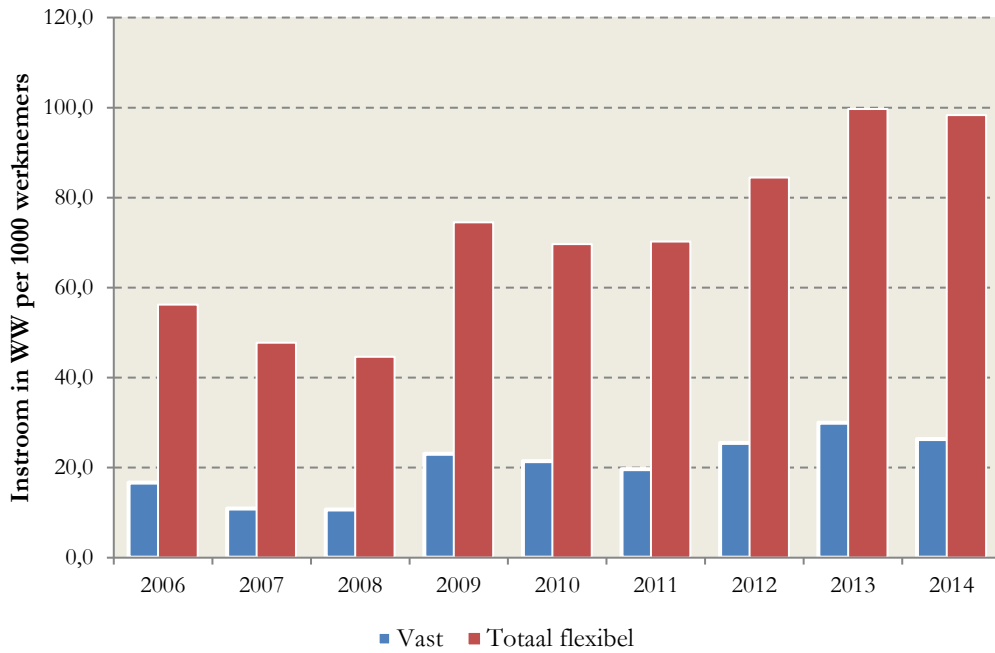
Figuur 1 Flexibele werknemers stromen vaker in sociale uitkeringen dan vaste werknemers in 2014

Bron: CBS Microdatabestanden, bewerking SEO Economisch Onderzoek

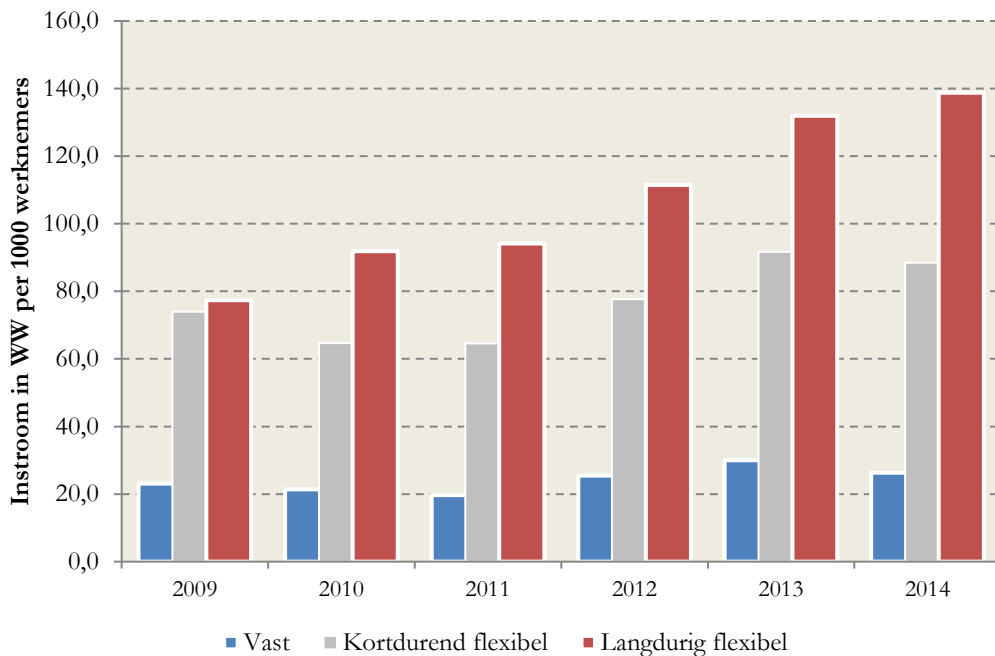
De instroom in de WW is in 2014 aanzienlijk, met name voor flexibele werknemers. Meer dan 8 procent van de kortdurend flexibele werknemers en bijna 14 procent van de langdurige flexibele werknemers stroomde op enig moment in 2014 in de WW. Voor een belangrijk deel kan dit verklaard worden door de oplopende werkloosheid als gevolg van de kredietcrisis. De stijging van de werkloosheid is ingezet vanaf 2009, zoals Figuur 2 illustreert. Zoals eerder vermeld, kan het onderscheid tussen langdurig en kortdurend flexibel pas vanaf het jaar 2009 gemaakt worden. Figuur 3 laat dit onderscheid zien voor de instroom in de WW. Met name de instroom van langdurig flexibele werknemers in de WW heeft een sterke groei doorgemaakt tussen 2009 en 2014.

Figuur 2 Instroom in de WW vanaf 2009 flink toegenomen

Bron: CBS Microdatabestanden, bewerking SEO Economisch Onderzoek

Figuur 3 De instroom van langdurige flexibele werknemers in de WW blijft oplopen

Bron: CBS Microdatabestanden, bewerking SEO Economisch Onderzoek

Ook de instroom van flexibele werknemers in de bijstand is vanaf 2009 sterk toegenomen (zie Tabel 1). Opnieuw is het de groep langdurig flexibele werknemers waar de grootste stijging waar te nemen is. De instroom in de bijstand in 2014 is voor deze groep 40 procent hoger in vergelijking tot 2009. Hierbij moet wel worden opgemerkt dat de instroom van langdurig flexibele werknemers in de bijstand niet uitsluitend is gestegen sinds 2009, zoals wel het geval is voor instroom in de WW. Ondanks de stijging van de instroom van langdurig flexibele werknemers in de bijstand, is de instroom in de bijstand voor kortdurend flexibele werknemers nog steeds ruimschoots hoger. De instroom in de AO is voor alle groepen relatief constant over de jaren. Verder laat de instroom van vaste werknemers in wachtgeldregelingen geen duidelijke trend zien. Wel is de instroom van kortdurend flexibele werknemers in de ziektewet flink afgenomen sinds 2007, terwijl de instroom van langdurig flexibele werknemers in de ziektewet juist sterk is gestegen in dezelfde periode.

Voorgaande uitkomsten zijn intuïtief. Instroom in de WW en bijstand hangen sterk samen met de economische situatie. Dit is veel minder het geval voor arbeidsongeschiktheids-, ziektewet- en wachtgelduitkeringen. De instroom in de AO en de overige uitkeringen laten dan ook geen duidelijk stijgende (of dalende) trend zien, in tegenstelling tot de instroom in de WW en bijstand.

Tabel 1 Instroom in WW en bijstand sterk gestegen door (de nasleep van) de kredietcrisis

Instroom per 1000 werknemers per jaar	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Werkloosheidwet (WW)								
Vast	10,9	10,7	23,1	21,4	19,7	25,5	30,0	26,3
Kortdurend flexibel	-	-	74,0	64,7	64,6	77,7	91,7	88,4
Langdurig flexibel	-	-	77,3	91,8	94,1	111,5	131,9	138,8
Totaal flexibel	47,8	44,6	74,5	69,7	70,3	84,5	99,7	98,3
Arbeidsongeschiktheid (AO)								
Vast	3,2	2,5	3,0	3,0	3,0	3,0	3,1	3,0
Kortdurend flexibel	-	-	2,0	1,5	1,5	1,4	1,8	1,8
Langdurig flexibel	-	-	2,8	2,9	2,8	2,9	2,9	3,1
Totaal flexibel	2,5	1,8	2,1	1,8	1,8	1,7	2,0	2,1
Bijstand (WWB)								
Vast	0,9	0,9	1,3	1,5	1,3	1,4	1,6	1,6
Kortdurend flexibel	-	-	14,7	14,6	12,9	13,5	15,6	14,9
Langdurig flexibel	-	-	6,2	9,1	7,5	7,5	9,3	8,7
Totaal flexibel	7,6	8,6	13,4	13,6	11,8	12,3	14,4	13,7
Wachtgeld / Ziektewet								
Vast	12,6	11,3	14,0	12,9	12,7	14,2	17,6	16,2
Kortdurend flexibel	-	-	72,9	67,0	63,0	61,0	55,3	50,2
Langdurig flexibel	-	-	56,5	68,4	66,7	63,2	61,9	60,4
Totaal flexibel	89,8	77,0	70,4	67,2	63,7	61,4	56,6	52,2

Bron: CBS Microdatabestanden, bewerking SEO Economisch Onderzoek

Uitkeringsduur

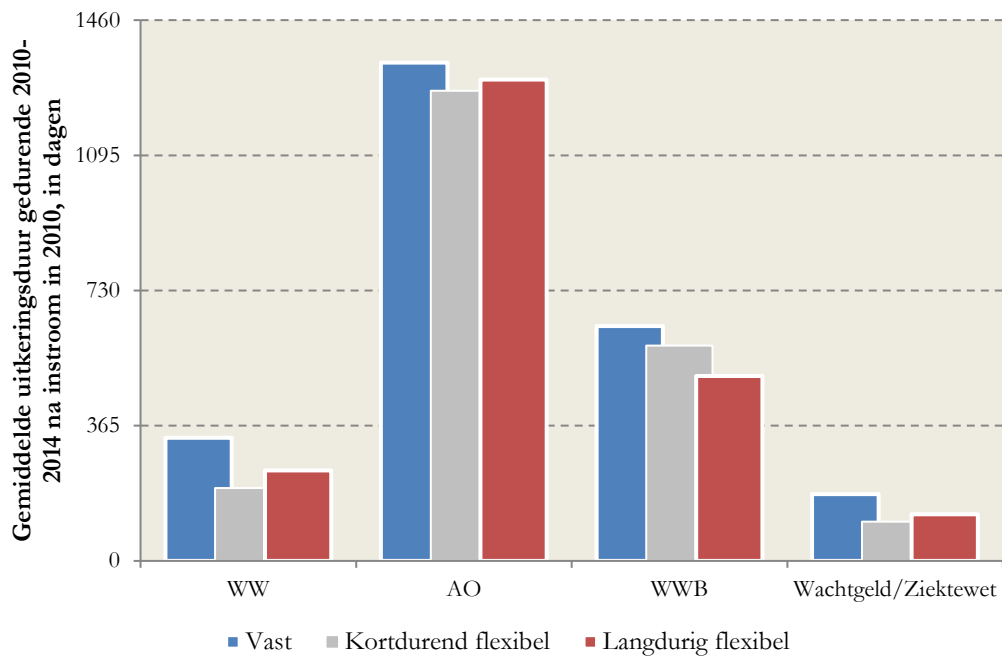
De instroomfrequentie van flexibele werknemers is hoger dan voor vaste werknemers. Naast de instroomfrequentie is het van belang hoe lang werknemers gemiddeld een beroep doen op een uitkering als zij eenmaal in een uitkering zijn ingestroomd. Het is de verwachting dat flexibele werknemers korter gebruik maken van sociale uitkeringen omdat zij gemiddeld jonger zijn en een korter arbeidsverleden hebben. Dit laatste heeft bijvoorbeeld tot gevolg dat flexibele werknemers minder lange rechten op de WW opgebouwd hebben. Aan de andere kant zorgt het kortere arbeidsverleden (en daarmee minder arbeidservaring) er mogelijk voor dat flexibele werknemers moeilijker een baan vinden wanneer zij werkloos zijn geworden.

Dit onderzoek beslaat de periode van 2006 tot en met 2014. Uitkeringen kunnen uiteraard langer doorlopen dan deze periode. Een figuur met de gemiddelde uitkeringsduur van alle werknemers in het analysebestand zou daarom een vertekend beeld geven. Een persoon die in 2014 een uitkering stroomt, zou dan maximaal een jaar kunnen worden gevolgd, terwijl zijn uitkering mogelijk doorloopt tot na 2014. Om een betrouwbaarder beeld te geven van de uitkeringsduur is daarom gekeken naar personen die 2010 in een uitkering zijn gestroomd. Dat impliceert dat de maximale uitkeringsduur van deze personen binnen de analyse vier jaar is. De berekende uitkeringsduur heeft betrekking op de duur per uitkering. In een periode kunnen werknemers in principe meerdere malen in een uitkering stromen. Deze uitkeringen kunnen al dan niet gedeeltelijk naast het dienstverband lopen. De uitkeringsduur geeft dus niet de totale gemiddelde uitkeringsduur per periode als vaste of flexibele werknemer weer, omdat daar dus meerdere uitkeringen in kunnen zitten.

Figuur 4 laat zien hoe lang een uitkeringsperiode gemiddeld duurde in de periode 2010 tot en met 2014 voor personen die in 2010 in een uitkering gestroomd zijn. Het blijkt dat vaste werknemers gemiddeld langer gebruik maakten van een uitkering. Het verschil in uitkeringsduur voor de WW tussen vaste en flexibele werknemers kan verklaard worden door het verschil in opgebouwde WW-rechten. De verblijfsduur voor de arbeidsongeschiktheidsuitkering is veruit het langst, ongeveer 3,5 jaar (bij een analyseperiode van vier jaar). Langdurig flexibele werknemers verblijven gemiddeld korter in de bijstand dan vaste en kortdurend flexibele werknemers.

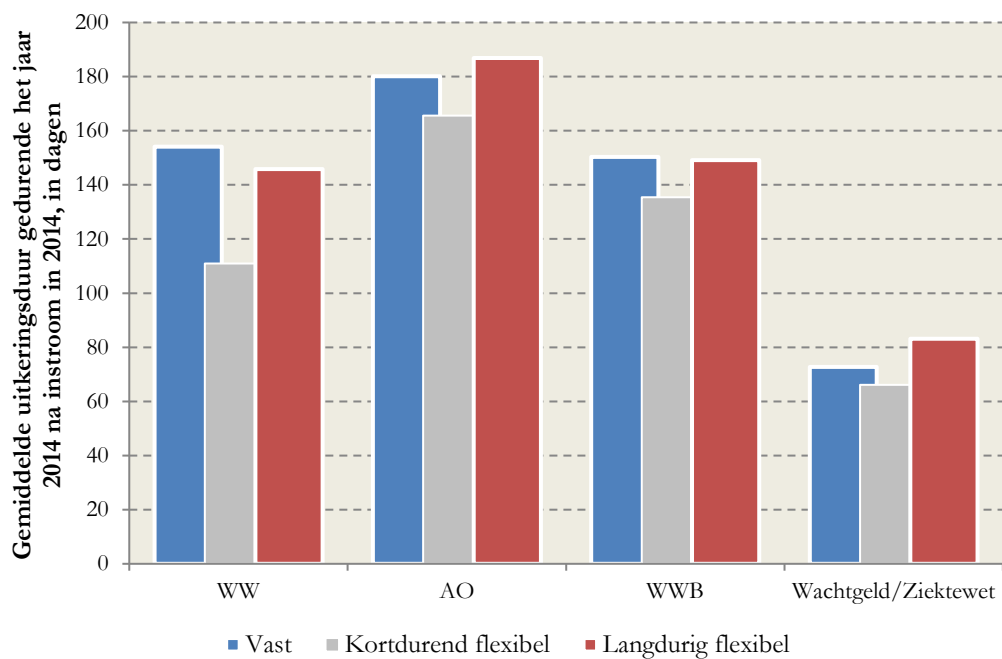
Het beeld verandert niet veel wanneer alleen de situatie in 2014 beschouwd wordt. Figuur 5 laat de gemiddelde uitkeringsduur in het jaar 2014 zien voor mensen die in 2014 in een uitkering zijn gestroomd. De gemiddelde uitkeringsduur van kortdurend flexibele werknemers is voor alle uitkeringen lager dan die van vaste en langdurig flexibele werknemers. De gemiddelde uitkeringsduur van vaste en langdurig flexibele werknemers is wel nagenoeg gelijk, met uitzondering van wachtgeld/ziektewet.

Figuur 4 Vaste werknemers ontvangen langer een uitkering dan flexibele werknemers

Bron: CBS Microdatabestanden, bewerking SEO Economisch Onderzoek

Figuur 5 Gemiddelde uitkeringsduur korter bij kortdurende flexibele werknemers dan bij langdurig flexibele werknemers in 2014

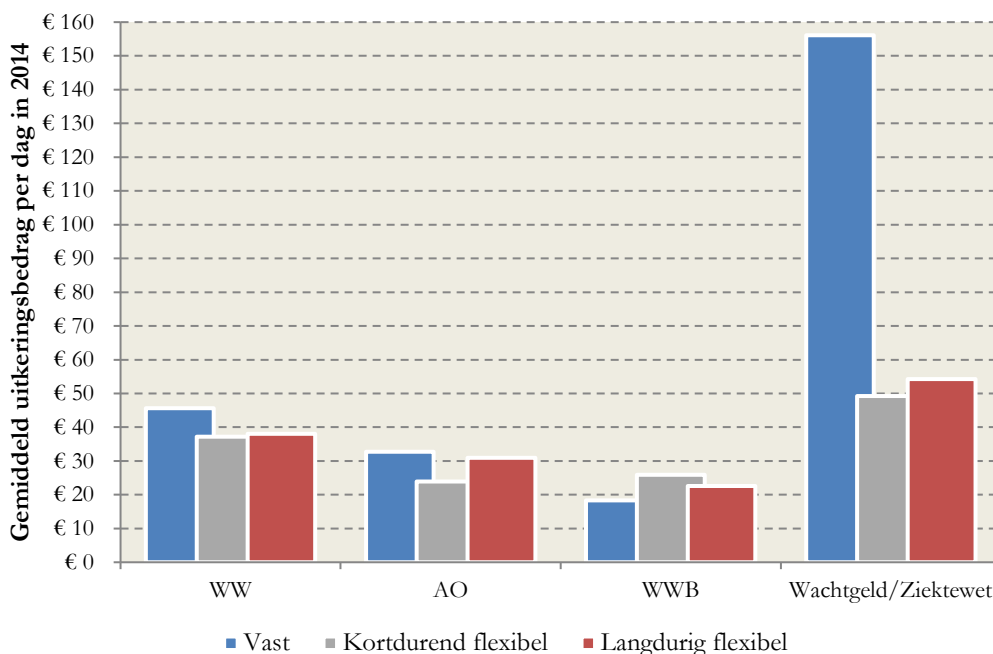

Bron: CBS Microdatabestanden, bewerking SEO Economisch Onderzoek

Uitkeringshoogte

Het laatste ingrediënt voor het totale beslag op de sociale zekerheid is de hoogte van de uitkering. Met uitzondering van de bijstand, ligt het gemiddelde uitkeringsbedrag voor (kortdurend) flexibele werknemers lager dan voor vaste werknemers (Figuur 6). Gezien het gemiddeld lagere dagloon van (met name kortdurend) flexibele werknemers is dit een logische uitkomst (Heyma, Hop en Smid, 2010)⁴. Wat niet eenduidig te verklaren valt is het uitzonderlijk hoge gemiddelde uitkeringsbedrag voor vaste werknemers met een wachtgelduitkering. Zoals vermeld in de inleiding maakt de wachtgelduitkering in de gebruikte CBS data echter deel uit van de overige uitkeringen. Door deze combinatie van uitkeringen is het moeilijk om een verklaring te vinden voor deze opvallende statistiek. De gemiddelde hoogte van een wachtgeld- dan wel ziekteuitkering is het hoogst. Een WW-uitkering is per dag voor vaste werknemers gemiddeld €28 hoger dan een bijstandsuitkering. Dit verschil tussen een WW- en bijstandsuitkering is voor kortdurend en langdurig flexibele werknemers minder, respectievelijk €11 en €15 per dag.

Figuur 6 Het gemiddelde uitkeringsbedrag is voor vaste werknemers hoger in vergelijking tot flexibele werknemers, met uitzondering van de bijstand

Bron: CBS Microdatabestanden, bewerking SEO Economisch Onderzoek

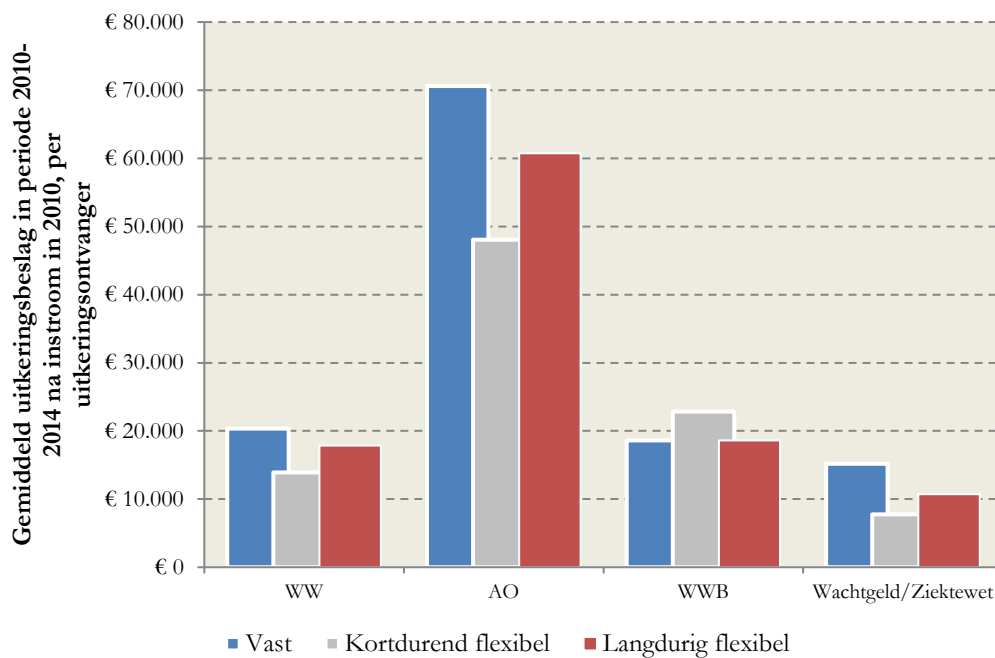
Beslag op sociale zekerheid

De instroom, uitkeringsduur en uitkeringsbedrag laten verschillende beelden zien wat betreft de situatie van flexibele werknemers ten opzichte van vaste werknemers. Hoe het totale beslag op de

⁴ Heyma, A., Hop, J.P. & Smid, T. (2010). Langdurig verblijf in de flexibele schil van de arbeidsmarkt. SEO-rapport 2010-43, SEO Economisch Onderzoek, Amsterdam.

sociale zekerheid zich voor flexibele werknemers verhoudt tot die van vaste werknemers, is daarom niet op voorhand duidelijk. Per uitkeringsontvanger is het op basis van voorgaande uitkomsten evenwel duidelijk hoe het beslag op de sociale zekerheid zich verhoudt tussen vaste en flexibele werknemers. Het gemiddelde beslag op de sociale zekerheid per uitkeringsontvanger is het product van de gemiddelde uitkeringsduur en het gemiddelde uitkeringsbedrag. Aan de ene kant van het maaltaken is de gemiddelde uitkeringsduur hoger voor vaste werknemers, aan de andere kant is het gemiddelde uitkeringsbedrag lager voor flexibele werknemers, met uitzondering van de bijstand. Figuur 7 laat daarom zien dat het gemiddelde beslag per uitkeringsontvanger lager is voor flexibele werknemers dan voor vaste werknemers, met uitzondering van de bijstand. Kortdurend flexibele werknemers doen op hun beurt per uitkeringsontvanger een lager beroep op de sociale zekerheid dan langdurig flexibele werknemers, opnieuw met uitzondering van de bijstand.

Figuur 7 Gemiddelde beslag op sociale zekerheid per uitkeringsontvanger lager voor flexibele werknemers, behalve voor de bijstand

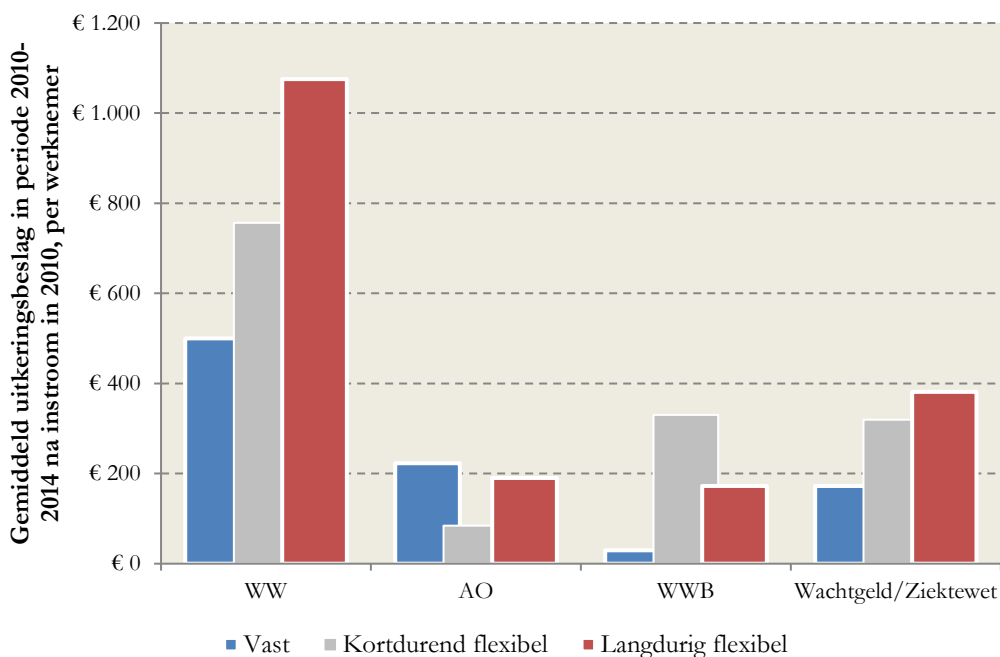

Bron: CBS Microdatabestanden, bewerking SEO Economisch Onderzoek

Het plaatje in Figuur 7 is echter nog geen compleet beeld van het beslag op de sociale zekerheid, er is immers nog geen rekening gehouden met het verschil in instroomfrequenties tussen vaste en flexibele werknemers. Eerder bleek al dat de instroomfrequentie voor flexibele werknemers hoger is dan voor vaste werknemers. Het totale beslag op de sociale zekerheid per werknemer is het product van de uitkeringsduur, het uitkeringsbedrag én de instroomfrequentie. Figuur 8 laat zien dat het beeld uit Figuur 7 verandert als de instroomfrequenties erbij betrokken worden. Het totale beslag op uitkeringen per werknemer is voor flexibele werknemers hoger dan voor vaste werknemers, met uitzondering van de AO. Dit wordt grotendeels veroorzaakt door de relatief hoge instroom in uitkeringen door flexibele werknemers. Langdurig flexibele werknemers doen ten opzichte van kortdurend flexibele werknemers een relatief groot beroep op de WW, AO en ziektewet.

Daarentegen is het totale beroep op de bijstand hoger voor kortdurend flexibele werknemers. Vaste werknemers doen relatief weinig beroep op de bijstand. Verder is het beslag op de AO voor alle werknemers laag in vergelijking tot Figuur 7. Dit komt door de lage instroom (voor alle werknemers) in de arbeidsongeschiktheid. Duidelijk is ook dat het gemiddelde beslag op de WW voor alle werknemers relatief het hoogst is. Voor zowel vaste, langdurig flexibele als kortdurend flexibele werknemers geldt dat het gemiddelde beslag op de WW hoger is dan op de andere uitkeringen opgeteld.

Figuur 8 Gemiddeld beslag op sociale zekerheid ligt per actieve werknemer over het algemeen hoger voor flexibele werknemers dan voor vaste werknemers

Bron: CBS Microdatabestanden, bewerking SEO Economisch Onderzoek

De gemiddelde uitkeringsduur is hoger voor vaste werknemers dan voor flexibele werknemers. Langdurig flexibele werknemers ontvangen gemiddeld langer een uitkering dan kortdurend flexibele werknemers, met uitzondering van de bijstand. Het gemiddelde uitkeringsbedrag is hoger voor vaste werknemers dan voor flexibele werknemers, opnieuw met uitzondering van de bijstand. Het beslag op sociale zekerheid per uitkeringsontvanger is daarom hoger voor vaste werknemers, behalve voor de bijstand. Wat betreft het totale beslag op de sociale zekerheid per werknemer liggen de verhoudingen tussen deze drie groepen werknemers echter anders. Dit wordt veroorzaakt door de verschillen in instroomfrequenties. Per uitkering is wat dat betreft de situatie anders.

Hoewel zowel een gemiddelde WW-uitkering als de gemiddelde WW-duur voor vaste werknemers hoger is dan voor flexibele werknemers, is het totale beslag op de WW hoger voor flexibele werknemers. Het totale beslag op de WW is voor langdurig flexibele werknemers weer hoger dan voor kortdurend flexibele werknemers. Deze verschillen worden voor een groot deel veroorzaakt door het relatief grote verschil in instroom in de WW. De instroom in de AO en de uitkeringsduur is vergelijkbaar voor de drie groepen werknemers, terwijl de hoogte van een AO-uitkering voor zowel

vaste als langdurige flexibele werknemers hoger is dan voor kortdurend flexibele werknemers. Het totale beslag op arbeidsongeschiktheidsuitkering is dan ook lager voor kortdurend flexibele werknemers. Kortdurend flexibele werknemers hebben een relatief hoge instroom in de bijstand en bovendien ontvangen zij relatief een hoge bijstandsuitkering. Deze groep doet dan ook een relatief groot beroep op de bijstand. Zowel de instroom in de bijstand als de hoogte van de gemiddelde bijstandsuitkering is voor vaste werknemers relatief laag. Wel is de duur van een bijstandsuitkering voor vaste werknemers hoger dan voor flexibele werknemers. Desondanks is het totale beslag op de bijstand voor vaste werknemers relatief laag. Het gemiddelde bedrag van een wachtgelduitkering is voor vaste werknemers in 2014 opvallend hoog, zeker ten opzichte van een gemiddelde ziekte-wetuitkering die een flexibele werknemer ontvangt. Ook de gemiddelde uitkeringsduur is voor vaste werknemers hoger dan voor flexibele werknemers. Toch is het totale beslag op overige uitkeringen (Wachtgeld/Ziektewet) hoger voor flexibele werknemers, en dan met name voor langdurig flexibele werknemers. Dit wordt opnieuw veroorzaakt door de hogere instroom van flexibele werknemers ten opzichte van vaste werknemers.